

ACC. N:R M. 8244:1-6.

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *L. J. Larsson Clementz*

Härad:

Adress: *Walleriana 5, Stångby.*

Socketen: *Malmsö*

Berättat av:

Uppteckningsår: *1941.*

Född år i

*Minnesuppteckningar från Malmsö.
Person till o. från staden.*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Med benäggen tillfälle skall jag
här medan kamma ett par rams-
bitar till Fränska Dopstads
välsömnade och värdifulda för-
minnesboken.

Jag har dem från min fader, som dog
1710 vid 74 års ålder, och som berättade
dem berättas i sin ungdom under förätk-
an att brudleerna verkligen påstod
någon gång under 1800-talet för så kallat
förtidigt för orienterade erinringar:

Stinsberg - eller såsom platsen ett
i slutet av 1800-talet av allmogens ge-
menligen kallades Finlandsbyens dräcka-
han av ålder varit en mycket dålig
yngling såsom beklagats och tillhållit för
kallan och allehanda dåligt folk.
Därigenom har utgått en drög del av
de brudbitarna, som i äldre tiden
utgjordes i öde tiderna såsom
vågarna emellan det skånska och
skånska delarna och försvunnit.

Omkring i medio av 1800-talet förnu
landsbygden på eller nära sjöarna -
målshandlarna, gjeller offentliga
samfundsmålet att tillgå. Borden
om att i mötelse hade en själva
med sina drängar för så vid
alla. Här har man den gamla tiden

Chrysosma upphögdes med lifsbarns omg
 komma, och borden återgåfde hemme
 med sprickad sländor, Detta förhållan-
 de var nog g'älekamt i Kirasbyer.

den Tve historien. LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV
 Den lantbrukare från Håne hade

för den penga ensam en smörgus vinter-
 dag varit inne hos die deus och arbet-
 där sig till hets sparmål och bopann
 sig nu i snällstuder på mig hemat.

En typete utafri sladen, inget för mig
 för bekrarne anropades han av en
 tillrygnes kallte klädd kvinna, som
 hade föräka, vilket gick för sig.

Unders den smutet som elvare Toppē
 nog gick för sig typke koiravnene
 allt patta perrare fricfalc väpae
 grov i mulet för all Tichori de Taira
 kronel. Hon var klädd i slöja, p'p's.

Hon för avslutet. En behöplig vras.
 past av slöja de plåstipē av hon
 och en var klädd i — mullbächer!

Den var de faldigt...
 eller borden var slig nog av belia var
 mig cithog. Efter en stund hejade fru
 Tui: "min svart?" "Oh jag har tappat
 den mysk, var smilt sporing efter den,
 jag väjar y slöja kiltarne."

Damen efter hon gånne ut i mornspän.
 De hon avslöjnat sig några pannor.
 alle borden emellan till för mig tinte
 hitor och borde i väg och till tyga

Den frilleping, stundarpæne
mellem skatens stat og skib-
skibskade lovdemne fri i liden ofte
en skæbte fri lide og aium;
skat på 1800. Tale kunde om
skibskader og markar og søve
møthæst og skibet.

Ordon forlættede sig en del
postkonger folk, fremfødt og
sig sig, og sådanne som såkaldt
i process, og de skulde kunne
undgå fædels smaiterne gennem
hem - skibetmakere drage
ejendom den hemne som ^{de} folk
omgiver de fol. Høve kunne
de kunne skive sig om skibe
selv en "mora" eller en pose, og
"varede" leghymne mod moders
tyktige mindte sig vil.

De de Trillepille - maping
vid skulde om 1800 - talte for
højt skat de unge skibe
fri i liden have skibet
i offere og kommi overens om
gemmen om profere problemet
og skatens Trilleping sig og
skibet sig.

skat om skat for skibet og

Slutet blev en alla tillfredsställelse
 måste som de pingar och stödet
 mardelena i till sluttet, och en
 värdig bekräftelse till motståndarens
 bevarades och till hämning
 och med värdighet.

Parlamentet följande på en
 stället talat om något som skulle
 ännu.

Det är nog en många nummer som
 till en sådan nivå. Därför kan jag
 mig själva berätta den här.

Parlamentet beslutat om en halvannan
 meter långt tillbringningsrätt
 och smärre hälsing. Repan

statad av laget var jämte sig
 från om till och en, en 104 som
 i denna. men i denna föredde om

en hand (hjärd?) klump eller som
 till på folk språket till klans.
 förmodligen förinnan här med i

tydliga och klans möt slutet av 1899.
 totalt. De rida man kan tillhöra
 de pingar som föddes här och

med stegan o. s. v.
 1850-70 talat härd i mellersta
 och klans klans och klans

original på sitt sätt de ha
 varit - gick under namn av

Apropo det - stället av den.

En förtvånlig del av de skänkta
påt som inte sig påta på "avvaden"
och de sista 14 dagarna av sin
konvalderna: i höriggiden vis
ackligt tilltaget kare: i matlagit
i Torna och Tora m. H. kända
omkring vetidensliden på hela sin
i slutet av 1800-talet landstämans
nåra eller nästan som förbi och
kunnade. "Stalms".

En tillig morgon, sedan under
amslimmarna, om det låg och svilde
i bakstegen i stordgårderna.
de gamla frigs löja sin vackra
anden av spetig knif. "Stälta
morgon tilligt mig vackra moron
påta krogmannen i ett källan.
bopann och fri dagningen om
han och har på mig till stället.
skor lag på till och stälms
spöt på ställe "vårel" (omvättning
och pris, av annan löjninglig
stad.

Det var en stor upplevelse att få
löja med fru och mor på den tiden.
den lude avt man frös. I landstäm
lygnet av på möjot rötigt med sig
hem, om affären gick bra, hade du tagit
avme.

→ Det märkas möjot av gamla